

Drago Kladnik, Primož Pipan, Primož Gašperič: Poimenovanja Piranskega zaliva

2014. Ljubljana, Geografski inštitut Antona Melika ZRC SAZU, Založba ZRC, 196 strani.

V pristopnem obdobju Republike Hrvaške k Evropski uniji je bilo vprašanje njenih nerešenih kopenskih in morskih meja eno ključnih, s katerim so poleg Slovenije tudi druge članice pogojevale njen vstop v Evropsko unijo. Na koncu pogajanj je bil sprejet dogovor, da bo mejo dokončno določilo Mednarodno arbitražno sodišče v Haagu.

Obe državi sta angažirali različne strokovnjake, najeli odvetnike in pripravili argumente, s katerimi naj bi dokazovali in utemeljevali svoja stališča. O meji na kopnem mediji niso veliko poročali, v ospredju je bila namreč morska meja v Piranskem zalivu. Gledalci televizije in poslušalci radia, pa tudi bralci dnevnega časopisa smo dan za dnem lahko poslušali in brali o načelih o *ex aequo et bono* in *uti possidetis uris* ter razumevanju angleškega pojma *junction*, ki ga slovenski pravniki in politiki razumejo kot teritorialni stik z mednarodnim morjem, do katerega naj bi imela naša država zgodovinsko pravico, hrvaški pa kot kakršenkoli stik. Obe delegaciji, ki sta na mednarodnem sodišču zagovarjali svoja stališča, sta bili polni optimizma, od odločitve arbitrov pa je seveda odvisen končni potek državne meje, torej tudi morske meje na območju Piranskega zaliva. Ta ima tudi zaradi svojega imena in vsega, kar je s tem povezanega, za slovenski narod poseben pomen.

Prav o spreminjanju imena zaliva teče razprava v knjigi Poimenovanja Piranskega zaliva avtorjev Draga Kladnika, Primoža Pipana in Primoža Gašperiča z Geografskega inštituta Antona Melika ZRC SAZU. Recenzenta znanstvene monografije sta jezikoslovka prof. dr. Metka Furlan ter prof. dr. Milan Orožen Adamič, dober poznavalec tako slovensko-hrvaških odnosov kot tudi problematike zemljepisnih imen.

Znanstveno monografijo lahko razdelimo v tri glavne vsebinske dele. V prvem delu uvodnemu in metodološkemu poglavju sledita poglavji o zemljepisnih imenih kot kulturni dediščini ter o v svetovnem merilu najbolj spornih mareonimih. Izpostavljeni sta poimenovanji Perzijskega zaliva, za katerega arabske države skušajo vsiliti ime Arabski zaliv, ter Japonskega morja, za katerega si Korejci prizadevajo, da bi se zanj uveljavilo ime Vzhodno morje oziroma Korejsko morje. Oba razplamtela imenska spora dajeta slutiti, kako pomembna tematika je poimenovanje morij in njihovih sestavnih delov lahko tudi v mednarodnem prostoru.

V drugem delu knjige so v štirih poglavjih razdelane tematike, ki na poimenovanje Piranskega zaliva nimajo neposrednega vpliva, so pa zanimive zaradi širšega geografskega in zgodovinskega prikaza obravnavanega območja in njegovega zaledja. Oris zgodovinskih okoliščin pojasnjuje pro-

blematiko razmejitve med Slovenijo in Hrvaško na tem odseku državne meje.

V tretjem, ključnem delu so predstavljena poimenovanja Piranskega zaliva v različnih zgodovinskih obdobjih, pri čemer so navedena tudi zemljepisna imena objektov na njegovi obali in v njegovem neposrednem zaledju. Monografijo sklene sintezno poglavje s pogloblitimi izsledki imenske raziskave, sledita pa poglavji o razmerju med obravnavanimi imeni na podlagi medijske analize in o imenu Piranski zaliv v povsem drugačnem kontekstu.

Večji del slikovnih prilog, ki knjigi daje posebno vrednost, sestavlja 97 kronološko razvrščenih zemljevidov, na podlagi katerih je narejena imenslovska analiza. Rezultati so prikazani tudi v preglednici.

Raba ustreznih zemljepisnih imen ni pomembna zgolj z vidika zemljepisnih imen kot gradnika orientacije v prostoru, temveč tudi kot dela nesnovne kulturne dediščine in s tem ohranjanja nacionalne identitete.

Matjaž Geršič